

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย โดยศึกษาถึงตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน และความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในชุมชนผู้ศึกษาได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์ตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
4. สรุปปัญหาในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. วิเคราะห์ตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในการวิเคราะห์ตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ผู้ศึกษาได้ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยตรง โดยศึกษาดังต่อไปนี้

- 1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540
- 1.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- 1.3 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2535

- 1.4 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา 46 บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและชาติ และมีส่วนร่วมในการจัดการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

หมวด 9 การปกครองส่วนท้องถิ่นได้กล่าวถึงการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเข้าไปจัดการบำรุงรักษาและให้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ในเขตพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วม บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่

จากบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จะเห็นได้ว่า กฎหมายแม่ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นกฎหมายที่มาจากปวงชนชาวไทยอย่างแท้จริง มีการให้ความสำคัญถึงสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยเฉพาะชุมชนรากหญ้า ในการปกครองตนเองและสนับสนุนให้ท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง ตลอดจนเน้นการกระจายอำนาจจาก ส่วนกลางสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ซึ่งในการส่งเสริมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในลักษณะด้านต่าง ๆ ยัง บัญญัติให้การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแลในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่น ได้ช่วยตนเอง คิดเองทำเอง ใช้เอง แก้ปัญหาด้วยตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาใน ยุคปัจจุบันเพื่อให้เท่าทันนานาประเทศ และเหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง

1.2 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

กฎหมายในลักษณะนี้มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ซึ่งแสดงว่าเราได้เริ่มสนใจปัญหา สิ่งแวดล้อมมา 20 กว่าปีแล้ว และกฎหมายนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาเป็นลำดับ ในปี พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2522 กฎหมายส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฉบับปัจจุบันได้กำหนดความหมายของ สิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมไปถึง สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งที่มนุษย์ได้ทำขึ้นด้วย กฎหมายฉบับนี้มีจุดเด่น คือ ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วย ทั้งนี้เพราะประชาชนเป็นผู้อยู่ร่วมกับสิ่งแวดล้อมโดยตลอด และเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์และโทษจาก สิ่งแวดล้อมโดยตรง กฎหมายได้ให้องค์กรเอกชน ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทยหรือ กฎหมายต่างประเทศ ที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรืออนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้ ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรืออันตรายที่เกิดจากภัยธรรมชาติหรือภาวะ มลพิษที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษ ถ้าหากปล่อยไว้แล้ว ประชาชนจะได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐเป็น อันมาก นายกรัฐมนตรีจะมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลใด รวมทั้ง บุคคลที่ได้รับหรืออาจได้รับอันตราย หรือความเสียหายดังกล่าวกระทำหรือร่วมกันกระทำ เพื่อควบคุม ระวังหรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย และความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างทันที่ และถ้าทราบว่ามี บุคคลใดเป็นผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นไม่ให้เกิดการอันมีผลเป็น การเพิ่มความรุนแรงแก่มลพิษด้วย

1.3 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
พ.ศ. 2535

กฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดมาตรการสำคัญในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ สถานสาธารณะ และการห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในที่สาธารณะและสถานสาธารณะโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งกำหนดไว้ในหมวด 5 ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตราต่าง ๆ ดังนี้

หมวด 5 อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 42 ในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะให้คำแนะนำผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องในการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในเขตเทศบาล สุขาภิบาล เมืองพัทยา และองค์การปกครองท้องถิ่นอื่นให้เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดและของปลัดกระทรวงมหาดไทยสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา 43 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการสุขาภิบาล ปลัดเมืองพัทยา มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในการปกครองบังคับบัญชาของตน

ในกรณีที่ได้มีการมอบหมายให้รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือปลัดกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศมนตรีหรือปลัดเทศบาล กรรมการสุขาภิบาล ปลัดสุขาภิบาล หรือผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นช่วยปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้ได้รับมอบหมายมีหน้าที่รับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้มอบหมาย

มาตรา 44 นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
2. สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
3. ตักเตือนผู้กระทำความผิดหรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือจัดความ

สกปรก หรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป

4. จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราช

บัญญัติ

มาตรา 45 เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในท้องที่ใด และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องที่นั้นทุกคนร่วมกัน ซัดหัดหรือแก้ไขไม่ให้สิ่งผิดกฎหมายปรากฏอยู่ในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะอีกต่อไป

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติและให้วางระเบียบการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 46 ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ตกแต่งปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิด มิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตาม ให้คดีเป็นอัน เลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำ ให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการ เข้าจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การ ชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด

มาตรา 47 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้าหรืออยู่ใน สถานสาธารณะ ประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในบริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้นซึ่งเห็นได้ง่าย

มาตรา 48 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับ ตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา 51 กิ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร ผู้จับกุม อีกกิ่งหนึ่ง

มาตรา 49 ภายใต้บังคับมาตรา 48 วรรคสาม ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 50 ในกรณีที่มีการกระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดหรือผู้สงสัยว่ากระทำความผิดนั้น พร้อมด้วยยานพาหนะ เครื่องมือ และสิ่งของที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมายได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา 51 ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ประชาชนผู้พบเห็นอาจแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้าและให้ถือว่าประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1.4 พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

โรงงานกับปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก แม้ว่าโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความเจริญทางเศรษฐกิจ แต่ก็มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง เช่น น้ำเสียที่โรงงานปล่อยลงในแม่น้ำลำคลอง มีผลทำให้สัตว์น้ำซึ่งเป็นอาหารแทบจะตายหมดทั้งแม่น้ำ และน้ำก็เกิดการเน่าเสีย ซึ่งเหตุการณ์ลักษณะนี้จะปรากฏเป็นระยะ ๆ ในช่วงที่ผ่านมา

นอกจากนี้สารเคมีจากโรงงานก็เป็นปัญหาใหญ่ของสิ่งแวดล้อม ไทยเราซึ่งกำลังเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ มีสารเคมีตกค้างจำนวนมาก แต่การกำจัดยังไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีแนวโน้มว่าประชาชนจะได้รับอันตรายสูงขึ้น

สำหรับพระราชบัญญัติโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมนั้น ในหมวด 2 มาตรา 32 ได้บัญญัติว่า

"เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคง ความปลอดภัยของประเทศ หรือสาธารณชน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องดังต่อไปนี้"

(1) กำหนดจำนวนและขนาดของโรงงานแต่ละประเภท หรือชนิดที่จะให้ตั้งหรือขยาย หรือที่จะไม่ให้ตั้งหรือขยายในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(2) กำหนดชนิด คุณภาพ อัตราส่วนของวัตถุดิบ แหล่งกำเนิดของวัตถุดิบ หรือปัจจัยหรือชนิดของพลังงานที่จะนำมาใช้หรือผลิตในโรงงาน

(3) กำหนดชนิด หรือคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยาย

(4) กำหนดให้นำผลผลิตของโรงงานที่จะให้ตั้งหรือขยายไปใช้ในอุตสาหกรรมบางประเภท หรือให้ส่งผลผลิตออกนอกราชอาณาจักรทั้งหมดหรือบางส่วน

นอกจากนี้ ในมาตรา 37 ก็ได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบว่าผู้ประกอบการโรงงานผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หรือการประกอบกิจการมีสภาพที่จะก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงาน หรืออยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือแก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดได้และถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรเมื่อได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม หรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีอำนาจผูกมัดประทับตราเครื่องจักรเพื่อมิให้เครื่องจักรทำงานได้ ในระหว่างปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน

สำหรับกรณีที่ผู้ประกอบการจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 37 ดังกล่าว ถ้าเป็นกรณีที่ปรากฏว่าการประกอบกิจการของโรงงานใดอาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรงแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในโรงงานหรืออยู่ใกล้เคียงกับโรงงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจสั่งให้หยุดกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน และให้ปรับปรุงแก้ไขโรงงานนั้นเสียใหม่ หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ถ้าผู้ประกอบการไม่ปรับปรุงแก้ไขโรงงาน หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายมีอำนาจ สั่งปิดโรงงาน เป็นขั้นสุดท้าย

นอกจากพระราชบัญญัติทั้ง 4 ฉบับที่กล่าวมาข้างมี พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 บัญญัติไว้ว่าให้มีหน้าที่บำรุงรักษาทางน้ำทางบก ความสะอาดของถนน ป้องกันโรค บรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ค้ำครองดูแลสิ่งแวดล้อม รักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ตามทางราชการมอบหมาย

2. วิเคราะห์การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมไปปฏิบัติในชุมชน

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อมและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง ได้มีแผนดำเนินการโดยกำหนดเป็น แผนงาน/โครงการ พัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ในส่วนของปี 2542-2544 ดังนี้

2.1 แผนด้านการเมืองการบริหาร

- 1) โครงการฝึกอบรมพัฒนาประสิทธิภาพคณะกรรมการบริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ปีละ 1 ครั้ง
- 2) โครงการส่งเสริมการประชุม เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และข้อมูล กชช.2ค. ปีละ 1 ครั้ง
- 3) โครงการจัดงานวันผู้สูงอายุตำบลท่าวังทอง ปีละ 1 ครั้ง
- 4) โครงการสนับสนุนวันสตรีสากล ปีละ 1 ครั้ง
- 5) โครงการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ปี พ.ศ. 2542 และ 2544
- 6) โครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพคณะกรรมการหมู่บ้าน กลุ่มสตรี และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ปีละ 1 ครั้ง
- 7) โครงการสนับสนุนงานวันอาสาสมัครสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2543 และ 2544
- 8) โครงการหมอด่วน้อยในโรงเรียน ปี พ.ศ. 2544
- 9) โครงการฝึกอบรมความรู้ด้านกฎหมายป่าไม้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปี พ.ศ. 2543 และ 2544
- 10) โครงการจัดตั้งศูนย์ประสานการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2544 จำนวน 1 แห่ง
- 11) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการคณะทำงานจัดทำแผนระดับหมู่บ้าน ปี พ.ศ. 2543 และ 2544

2.2 แผนเพิ่มศักยภาพของชุมชน

- 1) โครงการประชาธิปไตยในการเลือกตั้งทุกระดับ ปีละ 5 ครั้ง
- 2) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการประชาคมชาวบ้าน ปี พ.ศ. 2543 และ 2544
- 3) โครงการสำรวจชุมชนป้องกันอาชญากรรมและยาเสพติดตำบลและหมู่บ้านปี พ.ศ. 2544
- 4) โครงการจัดตั้งศูนย์ประสานการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปี พ.ศ. 2543

จากแผนด้านการเมืองการบริหาร และแผนเพิ่มศักยภาพของชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งจะพบว่า ไม่มีโครงการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม จึงมีผลให้คณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท อำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการตามกฎหมาย

2.3 แผนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- 1) โครงการปลูกป่าชุมชน ป่าริมทาง ต้นไม้สองข้างถนน ปี พ.ศ. 2542-2544
- 2) โครงการรักษาต้นน้ำ แม่น้ำ ลำธาร ปี พ.ศ. 2544
- 3) โครงการกำหนดเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ ปี พ.ศ. 2544
- 4) โครงการหมู่บ้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเฉลิมพระเกียรติฯ นาร่อง (บ้านต่อมเมืองนาอยู่)

ปี พ.ศ. 2542

5) การวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข”

จากแผนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเป็นโครงการที่สอดคล้องกับที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีพื้นที่ติดกับป่าต้นน้ำที่ไหลลงสู่กว๊านพะเยา หากยังไม่มีการดำเนินการที่ถูกต้องก็จะมีผลกระทบต่อกว๊านพะเยาในอนาคตได้ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อม ได้เน้นโครงการหมู่บ้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นโครงการนำร่องที่บ้านร่องไผ่ ตำบลบ้านต่อม ซึ่งคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อม ออมาลัยตำบลบ้านต่อม และประชาชนตำบลบ้านต่อมเห็นว่าเป็นโครงการเด่นของตำบล จึงให้ความสำคัญและได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งจากการติดตามประเมินผลของคณะกรรมการดำเนินงาน ได้สรุปผลการดำเนินงานที่ได้รับความสำเร็จ ดังนี้

(1) ชาวบ้านเกิดความรู้ ความสนใจ และมีความสามัคคีในการทำงานด้านต่าง ๆ อย่างจริงจังมากขึ้น

(2) มีการจัดสร้างหลุมซึมบำบัดน้ำเสียครบทุกหลังคาเรือน จำนวน 176 หลัง

(3) คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของหมู่บ้านมีศักยภาพและวิสัยทัศน์ก้าวไกลคิดพัฒนาหมู่บ้านที่ดีขึ้น

(4) ผลการสำรวจค่าความขุ่นของยูงลายในภาชนะในบ้าน - นอกบ้านลดลงมาก โดยพบค่าสูงสุดเพียงร้อยละ 27 ซึ่งมีผลทำให้หมู่บ้านไม่มีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกเลยจนสามารถประกาศเป็นหมู่บ้านปลอดไข้เลือดออกเฉลิมพระเกียรติฯ ได้ในขณะนี้

(5) แหล่งน้ำ ร่องน้ำสาธารณะต่าง ๆ ของหมู่บ้านไม่เน่าเสีย เพราะไม่มีน้ำไหลโครกจากแต่ละครัวเรือนไหลลงสู่แหล่งน้ำเหล่านี้ก่อนไหลลงสู่กว๊านพะเยาต่อไป

(6) ทุกหลังคาเรือนได้มีการรณรงค์แยกขยะ และกำจัดขยะที่ถูกต้องด้วยตนเอง และได้มีการดำเนินงานถึงขั้นตอนระยะที่ 3 ในขณะนี้พร้อมกับได้ดำเนินงานโรงเรียนนาอยู่

(7) เกิดระบบงานชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพและด้านต่างๆ เช่น โครงการหมู่บ้านเฉลิมพระเกียรติปลอดยาเสพติด โครงการชุมชนร่วมใจด้านภัยเอดส์ โครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่อง“การศึกษารูปแบบการจัดการขยะที่เหมาะสมสำหรับสถานประกอบการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข ตำบลบ้านต๋อม อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา” จากการศึกษาข้อมูลพอสรุปได้ว่ามีการกำหนดให้ครัวเรือน ร้านค้า และสถานประกอบการ ทำการแยกแยะขยะ จัดให้มีองค์การบริหารส่วนตำบลสัญจรไปแต่ละหมู่บ้าน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องแยกขยะ จัดรณรงค์ลดการใช้ถุงพลาสติกและโฟม เช่น นำตะกร้าไปจ่ายตลาด หากที่ทิ้งขยะ จัดทำขยะรีไซเคิลไปขายนำรายได้มาปันผลให้สมาชิกมีการพิจารณาโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎระเบียบการรักษาความสะอาดของชุมชน

จากข้อมูลการวิจัยจะพบว่า ผู้ที่รับผิดชอบหลัก คือ อนามัยตำบลบ้านต๋อม และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อม ได้ร่วมกันดำเนินการซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อม ได้ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมได้ในระดับหนึ่งโดยเฉพาะการดำเนินการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ส่วนจากการศึกษาข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง ตามแผนพัฒนาตำบล ปี พ.ศ. 2542 ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัญหาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็คือ ประชาชนยังรับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ความเจริญของชุมชนมีผลให้มีปริมาณขยะมากขึ้น และประชาชนทิ้งขยะและกำจัดขยะไม่ถูกวิธี ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทองจึงได้กำหนดแนวทางพัฒนา ดังนี้

- (1) รณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้
- (2) จัดให้มีการฝึกอบรมแก่เยาวชน
- (3) จัดหาที่ทิ้งขยะมูลฝอย จัดหารถเก็บขนขยะ
- (4) ก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องวิธี

อย่างไรก็ตามการดำเนินงานด้านการจัดการขยะขององค์การบริหารทั้งสองแห่ง ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งยังไม่สามารถหาที่ทิ้งขยะได้ เนื่องจากสถานที่ทิ้งขยะต้องห่างไกลจากชุมชน เป็นบริเวณป่าเสื่อมโทรม ต้องขออนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหากนำไปทิ้งที่สูงก็จะมีผลกระทบต่อกวันพะเยาได้ อีกประการหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่งยังไม่มีรถขนขยะ เนื่องจากขาดงบประมาณในการดำเนินการ การจัดการเรื่องขยะจึงให้ประชาชนในพื้นที่ดำเนินการเอง

2.4 การดำเนินงานโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

การศึกษาข้อมูลด้านนี้เพื่อเป็นข้อมูลเปรียบเทียบกับการดำเนินงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้ลำดับความสำคัญของปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นลำดับหนึ่ง รองลงมาได้แก่โครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ดังตารางที่ 1

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ตารางที่ 1 ลำดับความสำคัญของปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง

ลำดับความสำคัญของปัญหา	ปัญหา/ความต้องการ/นโยบายหรือศักยภาพ	สาเหตุของปัญหา	แนวทางพัฒนา
1. โครงสร้างพื้นฐาน			
1.1 การก่อสร้างถนน คสม.	- ต้องการให้ถนนอยู่ในสภาพใช้งานได้ดี สัญจรไปมาสะดวก ไม่มีโคลน ฝุ่น	- ถนนเป็นดิน/ลูกรัง/หินคลุก ฤดูฝนเป็นหลุมเป็นบ่อ เป็นโคลน ฤดูแล้ง มีฝุ่น ไม่สะดวกต่อการสัญจร	- ให้มีการก่อสร้างถนน คสม.
1.2 ไฟฟ้า	- ให้แสงสว่างตอนกลางคืน ใช้กับเครื่องมือ เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน	- มีการขยายเขตไฟฟ้า สาธารณะไม่ทั่วถึง	- ให้มีการขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึง
1.3 ประปา	- ได้นำสะอาดดื่ม และน้ำใช้อย่างเพียงพอ	- น้ำดื่มไม่สะอาด และน้ำใช้ไม่เพียงพอ	- ให้มีการขยายเขตประปาภูมิภาค สร้างระบบประปา น้ำดิบ และระบบประปาหมู่บ้าน
2. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม			
2.1 การให้ความรู้ข่าวสาร	- ให้ปลอดภัยจากโรคภัยต่างๆ	- รับประทานอาหารสุกๆ ดิบๆ	- รณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้
2.2 ยาเสพติด	- ให้เยาวชนหันมาพัฒนาบ้านเมือง	- ขาดการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	- จัดให้มีการฝึกอบรมเยาวชน
2.3 ขยะมูลฝอย	- ให้มีการจัดเก็บขยะและกำจัดขยะอย่างถูกวิธี	- ความเจริญของชุมชน มีปริมาณขยะมากขึ้น ทั้งขยะ/กำจัดขยะไม่ถูกวิธี	- จัดหาที่ทิ้งขยะ จัดหารถขนขยะ และก่อสร้างระบบกำจัดขยะที่ถูกวิธี

(ข้อมูล : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา, 2543)

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อมพบว่า จากงบประมาณรายได้ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2543 เท่ากับ 7,447,900 บาท ใช้งบประมาณสำหรับโครงการก่อสร้างถนน คสล. และโครงการก่อสร้างท่อระบายน้ำ คสล. ถึง 1,303,100 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.50 ซึ่งยังไม่รวมรายได้จากโครงการก่อสร้างพื้นฐานอื่นๆ เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา ปรับปรุงที่สาธารณะ และโครงการก่อสร้างอื่น ๆ เช่น โครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โครงการก่อสร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์หมู่บ้าน เป็นต้น (ภาคผนวก)

จากตารางที่ 1 และข้อมูลทีกล่าวมาจะพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองได้มุ่งเน้นการดำเนินงานโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ

ผู้ศึกษาได้สอบถามความคิดเห็นจากคณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสองแห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อม และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่เลือกสุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=52)	ร้อยละ
ที่อยู่		
ตำบลบ้านต๋อม	31	59.6
ตำบลท่าวังทอง	21	40.4
เพศ		
ชาย	41	78.8
หญิง	11	21.2
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	2	3.8
31-40 ปี	24	46.2
41-50 ปี	22	42.3
50 ปีขึ้นไป	4	7.7
วุฒิการศึกษา		
จบระดับประถมศึกษา	17	32.7
จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	17	32.7
จบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	17	32.7
จบระดับอุดมศึกษา (ปริญญาตรี)	1	1.9

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อม คิดเป็นร้อยละ 59.6 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 78.8 อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมาคืออายุอยู่ระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.3 และมีวุฒิการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 32.7 แต่มีผู้จบในระดับปริญญาตรีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ประสบการณ์ด้านการบริหาร และรายได้ต่อปี

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=52)	ร้อยละ
สถานภาพ		
คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	4	7.7
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	47	90.4
ไม่ตอบ	1	1.9
ประสบการณ์ด้านการบริหาร		
เคยเป็นกำนันมาก่อน	-	-
เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านมาก่อน	5	9.6
เคยทำงานองค์กรเอกชน (NGO)	1	1.9
เคยทำงานด้านอื่นๆ	20	38.5
ไม่เคยทำงานด้านอื่นๆ มาก่อน	16	30.8
ไม่ตอบ	10	19.2
รายได้ต่อปี		
ต่ำกว่า 20,000 บาท	8	15.4
20,000-39,000 บาท	32	61.5
40,000-59,000 บาท	4	7.7
60,000-79,000 บาท	2	3.8
80,000-99,000 บาท	-	-
100,000 บาทขึ้นไป	6	11.5

จากตารางที่ 3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 90.4 เคยทำงานบริหารด้านอื่นๆ เช่น กรรมการหมู่บ้าน ประธานกลุ่มต่างๆ อาสาสมัครหมู่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 38.5 และมีรายได้ต่อปีอยู่ระหว่าง 20,000 - 39,000 บาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 61.5

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4 การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริหารโครงการ

รายการ	จำนวน (N=52)	ร้อยละ
การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ		
มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง	26	50.0
มีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ	21	40.4
ไม่มีส่วนร่วมเสนอโครงการแต่อย่างใด	1	1.9
ไม่ตอบ	4	7.7
การเน้นการบริหารโครงการ		
- ด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร		
ไม่เน้น	25	48.1
เน้น	26	50.0
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม		
ไม่เน้น	28	53.8
เน้น	23	44.2
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านการศึกษา		
ไม่เน้น	28	53.8
เน้น	23	44.2
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า		
ไม่เน้น	6	11.5
เน้น	45	86.5
ไม่ตอบ	1	1.9

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (N=52)	ร้อยละ
- ด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว		
ไม่เห็น	30	57.7
เห็น	21	40.4
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน		
ไม่เห็น	29	55.8
เห็น	22	42.3
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน		
ไม่เห็น	33	63.5
เห็น	18	34.6
ไม่ตอบ	1	1.9
- ด้านอื่นๆ เช่น โครงการอบรมผู้นำชุมชน โครงการส่งเสริมอาชีพ เป็นต้น		
ไม่เห็น	48	92.3
เห็น	3	5.8
ไม่ตอบ	1	1.9
การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร		
เคย	38	73.1
ไม่เคย	5	9.6
ไม่ตอบ	9	17.3
ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ		
มาก	13	25.0
ปานกลาง	36	69.2
น้อย	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-
ไม่ตอบ	3	5.8

จากตารางที่ 4 พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ การมีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 40.4 มุ่งเน้นการบริหารโครงการด้านปัจจัยพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 86.5 ส่วนโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไม่เน้น คิดเป็นร้อยละ 53.8 องค์การบริหารส่วนตำบลเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่และการพัฒนาบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 88.4 และมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.5

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ ได้ดังนี้

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามที่อยู่กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ	ที่อยู่ (ร้อยละ)	
	บ้านต่อม	ท่าวังทอง
มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง	33.3	20.8
มีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ	25.0	18.8
ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ	2.1	-
รวม	60.4	39.6

N = 48 $\chi^2 = 13.174$ df = 8 0.05 = 15.51 Asymp.Sig = 0.106

จากตารางที่ 5 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อมมีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 และจากการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ หรือที่อยู่ทั้งสองมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
 จำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
 และการเกษตร

การเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านด้อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	33.3	15.7
เน้น	25.5	25.5
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 1.705$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.192

จากตารางที่ 6 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการ
 เน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พบว่าองค์การบริหารส่วน
 ตำบลบ้านด้อม ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรมากที่สุด
 คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครง
 การ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่ง
 น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร หรือที่อยู่ทั้งสองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อ
 การอุปโภค บริโภค และการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

การเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	37.3	17.6
เน้น	21.6	23.5
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 3.267$ df = 2 0.05 = 5.991 Asymp.Sig = 0.195

จากตารางที่ 7 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อมไม่เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง ที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือที่อยู่ทั้งสองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา

การเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	37.3	17.6
เน้น	21.6	23.5
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 2.092$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.148

จากตารางที่ 8 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อมไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษาหรือที่อยู่ทั้งสองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการจำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า

การเน้นการบริหารโครงการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต่อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	11.8	-
เน้น	47.1	41.2
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 4.760$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.029

จากตารางที่ 9 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อมเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.1 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหาร
โครงการ จำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็ก
และครอบครัว

การเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนา เด็กและครอบครัว	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	39.2	19.6
เน้น	19.6	21.6
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 1.850$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.174

จากตารางที่ 10 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการ
เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อมไม่
เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 และเมื่อทดสอบ
ความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square
พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว หรือที่อยู่ทั้ง
สองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพ ชีวิตคนในชุมชน	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	35.3	21.6
เน้น	23.5	19.6
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 0.292$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.589

จากตารางที่ 11 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อมไม่เน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน หรือที่อยู่ทั้งสองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการจำแนกตามที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้าน การอนุรักษ์ป่าชุมชน	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต่อม	ท่าวังทอง
ไม่เน้น	41.2	23.5
เน้น	17.6	17.6
รวม	58.8	41.2

N = 51 $\chi^2 = 0.894$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.344

จากตารางที่ 12 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต่อมไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.2 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน หรือที่อยู่ทั้งสองแห่งเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามที่อยู่กับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่
และการพัฒนาบุคลากร

การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพ อนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนา บุคลากร	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
เคย	58.1	30.2
ไม่เคย	2.3	9.3
รวม	60.5	39.5

N = 51 $\chi^2 = 3.876$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.049

จากตารางที่ 13 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการ
เคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร พบว่าองค์การบริหาร
ส่วนตำบลบ้านต๋อมเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาการ
บุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.1 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับการเคย
จัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร จากการคำนวณค่า
Chi-square พบว่า ที่อยู่มีอิทธิพลต่อการเคยจัดทำโครงการฯ หรือองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสองแห่ง
เคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามที่อยู่กับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ

ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ	ตำบล (ร้อยละ)	
	บ้านต๋อม	ท่าวังทอง
มาก	16.3	10.2
ปานกลาง	42.9	30.6
น้อย	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-
รวม	59.2	40.8

N = 51 $\chi^2 = 0.041$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.840

จากตารางที่ 14 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านต๋อมและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าวังทอง มีความเข้าใจในการจัดทำโครงการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.9 และ 30.6 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างที่อยู่กับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ที่อยู่ไม่มีอิทธิพลต่อการมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการ หรือที่อยู่ทั้งสองแห่งมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามเพศกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง	43.8	10.4
มีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ	33.3	10.4
ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ	-	2.1
รวม	77.1	22.9

N = 48 $\chi^2 = 3.573$ df = 2 0.05 = 5.991 Asymp.Sig = 0.168

จากตารางที่ 15 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามเพศกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ เพศชายมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.8 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง เพศกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ หรือเพศชายและเพศหญิงมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค
และการเกษตร

การเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	37.3	11.8
เน้น	41.2	9.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.171$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.679

จากตารางที่ 16 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พบว่าเพศชายเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.2 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการจากค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

การเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	43.1	11.8
เน้น	35.5	9.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.293$ df = 2 0.05 = 5.991 Asymp.Sig = 0.864

จากตารางที่ 17 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่าเพศชายไม่เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.1 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง เพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา

การเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	43.1	11.8
เน้น	35.5	9.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.001$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.979

จากตารางที่ 18 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา พบว่าเพศชายไม่เน้นการบริหารโครงการด้านศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.1 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/
ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า

การเน้นการบริหารโครงการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	9.8	2.0
เน้น	68.6	19.6
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.097$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.756

จากตารางที่ 19 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/
ถนน สะพาน ไฟฟ้า พบว่า เพศชายเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 68.6 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จาก
การคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้าง
พื้นฐาน หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว

การเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนา เด็กและครอบครัว	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	49.0	9.8
เน้น	29.4	11.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 1.035$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.309

จากตารางที่ 20 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว พบว่าเพศชายไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.0 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพ ชีวิตคนในชุมชน	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	45.1	11.8
เน้น	33.3	9.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.031$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.861

จากตารางที่ 21 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน พบว่าเพศชายไม่เน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.1 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้าน การอนุรักษ์ป่าชุมชน	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
ไม่เน้น	51.0	13.7
เน้น	27.5	7.8
รวม	78.4	21.6

N = 51 $\chi^2 = 0.007$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.933

จากตารางที่ 22 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามเพศกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน เพศชายไม่เน้นการบริหาร
โครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.0 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัว
แปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพล
ต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเน้นการบริหาร
โครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามเพศกับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่
และการพัฒนาบุคลากร

การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
เคย	69.8	18.6
ไม่เคย	11.6	-
รวม	81.4	18.6

N = 51 $\chi^2 = 1.293$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.255

จากตารางที่ 23 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร พบว่าเพศชายเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.8 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อการเคยจัดทำโครงการฯ หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามเพศกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ

ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ	เพศ (ร้อยละ)	
	ชาย	หญิง
มาก	16.3	10.2
ปานกลาง	63.3	10.2
น้อย	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-
รวม	79.6	20.4

N = 51 $\chi^2 = 3.550$ df = 1 0.05 = 3.841 Asymp.Sig = 0.060

จากตารางที่ 24 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามเพศกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ เพศชายมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 63.3 ส่วนเพศหญิงมีความเข้าใจทั้งในระดับมากและระดับปานกลาง ไม่แตกต่างกัน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า เพศไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการจัดทำโครงการ หรือทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามอายุกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง	2.1	22.9	25.0	4.2
มีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ	2.1	20.8	16.7	4.2
ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ	-	2.1	-	-
รวม	4.2	45.8	41.7	8.4

N = 48 $\chi^2 = 1.530$ df = 6 0.05 = 12.59 Asymp.Sig = 0.957

จากตารางที่ 25 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามอายุกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ พบว่าอายุระหว่าง 41-50 ปี มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ หรือทุกระดับอายุมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหาร
โครงการ จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อ
อุปโภค บริโภคและการเกษตร

การเน้นการบริหารโครงการด้าน แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	25.5	19.6	2.0
เน้น	2.0	21.6	21.6	5.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 1.195$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.754

จากตารางที่ 26 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พบว่าอายุระหว่าง 31-40 ปี ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการจากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการจำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

การเน้นการบริหารโครงการด้าน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	27.5	23.5	2.0
เน้น	2.0	19.6	17.6	5.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 2.996$ df = 6 0.05 = 12.59 Asymp. Sig = 0.809

จากตารางที่ 27 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่าอายุระหว่าง 31-40 ปี ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง อายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหาร
โครงการ จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา

การเน้นการบริหารโครงการ ด้านการศึกษา	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	27.5	23.5	2.0
เน้น	2.0	19.6	17.6	5.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 1.621$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.655

จากตารางที่ 28 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา พบว่าอายุระหว่าง 31-40 ปี ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษาหรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/
ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า

การเน้นการบริหารโครงการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	-	7.8	2.0	2.0
เน้น	3.9	39.2	39.2	5.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 2.489$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.477

จากตารางที่ 29 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า พบว่า อายุระหว่าง 31-50ปี เน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว

การเน้นการบริหารโครงการด้าน การพัฒนาเด็กและครอบครัว	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	25.5	25.5	5.9
เน้น	2.0	21.6	15.7	2.0
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 0.749$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.794

จากตารางที่ 30 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว พบว่าอายุระหว่าง 31-50 ปี ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้าน คุณภาพชีวิตคนในชุมชน	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	3.9	25.5	25.5	2.0
เน้น	-	21.6	15.7	5.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 3.462$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.326

จากตารางที่ 31 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน พบว่าอายุระหว่าง 31-50 ปีไม่เน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างเพศกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้าน การอนุรักษ์ป่าชุมชน	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	3.9	29.4	27.5	3.9
เน้น	-	17.6	13.7	3.9
รวม	3.9	47.1	41.2	7.8

N = 51 $\chi^2 = 1.566$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.669

จากตารางที่ 32 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน พบว่าอายุระหว่าง 31-40 ปีไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.4 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน หรือทุกระดับอายุเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามอายุกับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร

การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
ไม่เน้น	2.3	39.5	41.9	4.7
เน้น	-	4.7	4.7	2.3
รวม	2.3	44.2	46.5	7.0

N = 43 $\chi^2 = 1.581$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.664

จากตารางที่ 33 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร พบว่าอายุระหว่าง 31-40 ปีเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเคยจัดทำโครงการฯ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า อายุไม่มีอิทธิพลต่อการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร หรือทุกระดับอายุเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 34 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามอายุกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ

ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ	อายุ (ร้อยละ)			
	ต่ำกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	50 ปีขึ้นไป
มาก	-	14.3	12.2	-
ปานกลาง	4.1	28.6	32.7	8.2
น้อย	-	-	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-	-	-
รวม	4.1	42.9	44.9	8.2

N = 49 $\chi^2 = 2.671$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.445

จากตารางที่ 34 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามอายุกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ พบว่าอายุระหว่าง 41-50 ปีมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 32.7 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่าอายุไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการจัดทำโครงการ หรือทุกระดับอายุมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 35 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดมศึกษา
มีส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเอง	14.6	16.7	20.8	2.1
มีส่วนร่วมเสนอโครงการโดยคำแนะนำ	16.7	12.5	14.6	-
ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ	-	2.1	-	-
รวม	31.3	31.3	35.4	2.1

N = 48 $\chi^2 = 3.646$ df = 6 0.05 = 12.59 Asymp.Sig = 0.725

จากตารางที่ 35 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.8 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร ระหว่าง ระดับการศึกษากับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ หรือทุกระดับการศึกษามีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร

การเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
ไม่เน้น	11.8	23.5	13.7	-
เน้น	19.6	9.8	19.6	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 5.394$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.145

จากตารางที่ 36 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลจำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการจากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร หรือทุกระดับการศึกษานำการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและ
สิ่งแวดล้อม

การเน้นการบริหารโครงการด้าน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
ไม่เน้น	11.8	27.5	15.7	-
เน้น	19.6	5.9	17.6	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 10.717$ df = 6 0.05 = 12.59 Asymp.Sig = 0.098

จากตารางที่ 37 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนก
ตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่าระดับมัธยม
ศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5
และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง ระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการ จาก
การคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านสา
ธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หรือทุกระดับการศึกษาเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา

การเน้นการบริหารโครงการ ด้านการศึกษา	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
ไม่เน้น	11.8	27.5	15.7	-
เน้น	19.6	5.9	17.6	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 8.771$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.033

จากตารางที่ 38 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษามีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา หรือทุกระดับการศึกษาเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า

การเน้นการบริหารโครงการด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
ไม่เน้น	3.9	2.0	5.9	-
เน้น	27.5	31.4	27.5	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 1.275$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.735

จากตารางที่ 39 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.4 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือทุกระดับการศึกษานำการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและ
ครอบครัว

การเน้นการบริหารโครงการด้าน การพัฒนาเด็กและครอบครัว	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
ไม่เน้น	17.6	27.5	13.7	-
เน้น	13.7	5.9	19.6	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 7.544$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.056

จากตารางที่ 40 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว พบว่า
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 27.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเน้นการบริหาร
โครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหาร
โครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว หรือทุกระดับการศึกษาเน้นการบริหารโครงการด้านการ
พัฒนาเด็กและครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนใน
ชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการ ด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
ไม่เน้น	13.7	27.5	15.7	-
เน้น	17.6	5.9	17.6	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51 $\chi^2 = 7.609$ df = 3 0.05 = 7.815 Asymp.Sig = 0.055

จากตารางที่ 41 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน หรือทุกระดับการศึกษาเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
ไม่เน้น	15.7	29.4	19.6	-
เน้น	15.7	3.9	13.7	2.0
รวม	31.4	33.3	33.3	2.0

N = 51

 $\chi^2 = 7.727$

df = 3

0.05 = 7.815

Asymp.Sig = 0.052

จากตารางที่ 42 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.4 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน หรือทุกระดับการศึกษาเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย
ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร

การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
ไม่เห็น	25.6	34.9	25.6	2.3
เห็น	2.3	2.3	7.0	-
รวม	27.9	37.2	32.6	2.3

N = 43

 $\chi^2 = 2.017$

df = 3

0.05 = 7.815

Asymp.Sig = 0.563

จากตารางที่ 43 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับการศึกษากับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร พบว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.9 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างระดับการศึกษากับการเคยจัดทำโครงการฯ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่และการพัฒนาบุคลากร หรือทุกระดับการศึกษาเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับการศึกษากับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ

ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)			
	ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อุดม ศึกษา
มาก	6.1	8.2	12.2	-
ปานกลาง	28.6	26.5	16.3	2.0
น้อย	-	-	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-	-	-
รวม	34.7	34.7	28.6	2.0

N = 49

 $\chi^2 = 3.042$

df = 3

0.05 = 7.815

Asymp.Sig = 0.385

จากตารางที่ 44 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามระดับการศึกษากับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ พบว่าระดับประถมศึกษา มีความเข้าใจ
อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 28.6 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร
ระหว่างระดับการศึกษากับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า
ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการจัดทำโครงการ หรือทุกระดับการศึกษามีความเข้าใจ
ในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การมีส่วนร่วม ในการจัดทำโครงการ	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000- 39,000	40,000- 59,000	60,000- 79,000	80,000- 99,000	100,000 ขึ้นไป
มีส่วนร่วมเสนอโครงการ ด้วยตนเอง	6.3	37.5	-	2.1	-	8.3
มีส่วนร่วมเสนอโครงการ โดยการแนะนำ	6.3	25.0	6.3	2.1	-	-
ไม่มีส่วนร่วมในการเสนอ โครงการ	-	2.1	-	-	-	-
รวม	12.6	64.6	6.3	4.2	-	8.3

N = 48

 $\chi^2 = 5.028$

df = 8

0.05 = 15.51

Asymp.Sig = 0.754

จากตารางที่ 45 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล
จำแนกตามรายได้กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท มี
ส่วนร่วมเสนอโครงการด้วยตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัว
แปรระหว่าง รายได้กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า
รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ หรือรายได้ทุกระดับมีส่วนร่วมในการจัดทำ
โครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการมีส่วนร่วมในการจัดทำโครงการ

การเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	33.3	5.9	2.0	-	5.9
เน้น	11.8	29.4	2.0	2.0	-	5.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51 $\chi^2 = 4.679$ df = 4 0.05 = 9.488 Asymp.Sig = 0.322

จากตารางที่ 46 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร พบว่า รายได้ระหว่าง 20,000-39,000บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง รายได้กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการด้านแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

การเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	35.3	5.9	3.9	-	7.8
เน้น	11.8	27.5	2.0	-	-	3.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51 $\chi^2 = 7.318$ df = 4 0.05 = 9.488 Asymp.Sig = 0.120

จากตารางที่ 47 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง รายได้กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมหรือรายได้ทุกระดับ เน้นการบริหารโครงการด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามระดับรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา

การเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	35.3	5.9	3.9	-	7.8
เน้น	11.8	27.5	2.0	-	-	3.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51

 $\chi^2 = 7.318$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.120

จากตารางที่ 48 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามระดับรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง รายได้กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการศึกษา หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามระดับรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น
ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า

การเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000- 39,000	40,000- 59,000	60,000- 79,000	80,000- 99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	3.9	7.8	-	-	-	-
เน้น	9.8	54.9	7.8	3.9	-	11.8
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51

 $\chi^2 = 3.521$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.475

จากตารางที่ 49 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ขยาย/ปรับปรุง/ซ่อมแซม/ถนน สะพาน ไฟฟ้า พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท เน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.9 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างอายุกับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว

การเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000- 39,000	40,000- 59,000	60,000- 79,000	80,000- 99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	5.9	35.3	5.9	3.9	-	7.8
เน้น	7.8	27.5	2.0	-	-	3.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51

 $\chi^2 = 2.809$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.590

จากตารางที่ 50 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวพบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการจากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการด้านการพัฒนาเด็กและครอบครัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	2.0	37.3	5.9	3.9	-	7.8
เน้น	11.8	25.5	2.0	-	-	3.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51

$\chi^2 = 7.544$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.110

จากตารางที่ 51 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.3 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง รายได้กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการด้านคุณภาพชีวิตคนในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน

การเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	5.9	41.2	5.9	3.9	-	7.8
เน้น	7.8	21.6	2.0	-	-	3.9
รวม	13.8	62.7	7.9	3.9	-	11.8

N = 51

 $\chi^2 = 2.762$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.598

จากตารางที่ 52 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท ไม่เน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.2 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่าง รายได้กับการเน้นการบริหารโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน หรือรายได้ทุกระดับเน้นการบริหารโครงการด้านการอนุรักษ์ป่าชุมชน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ
จำแนกตามรายได้กับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่
และการพัฒนาบุคลากร

การเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
ไม่เน้น	18.6	41.9	9.3	4.7	-	14.0
เน้น	-	11.6	-	-	-	-
รวม	18.6	53.5	9.3	4.7	-	14.0

N = 43

 $\chi^2 = 4.920$

df = 4

0.05 = 9.488

Asymp.Sig = 0.296

จากตารางที่ 53 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท เคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.9 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างรายได้กับการเคยจัดทำโครงการฯ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อการเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่และการพัฒนาบุคลากร หรือรายได้ทุกระดับเคยจัดทำโครงการเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ และการพัฒนาบุคลากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารโครงการ จำแนกตามรายได้กับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ

ความเข้าใจในการจัดทำโครงการ	รายได้ (ร้อยละ)					
	ต่ำกว่า 20,000	20,000-39,000	40,000-59,000	60,000-79,000	80,000-99,000	100,000 ขึ้นไป
มาก	2.0	14.3	4.1	4.1	-	2.0
ปานกลาง	14.3	44.9	4.1	-	-	10.2
น้อย	-	-	-	-	-	-
ไม่เข้าใจ	-	-	-	-	-	-
รวม	16.3	59.2	8.2	4.1	-	12.2

N = 49

 $\chi^2 = 7.861$

df = 4

0.05 = 9.4

Asymp.Sig = 0.097

จากตารางที่ 54 แสดงว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบล จำแนกตามรายได้กับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ พบว่ารายได้ระหว่าง 20,000-39,000 บาท มีความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 44.9 และเมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรระหว่างรายได้กับความเข้าใจในการจัดทำโครงการ จากการคำนวณค่า Chi-square พบว่า รายได้ไม่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการจัดทำโครงการ หรือรายได้ทุกระดับมีความเข้าใจในการจัดทำโครงการ ไม่แตกต่างกัน

5. สรุปปัญหาการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากการศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการอยู่ พบว่า มีปัญหาที่สำคัญเรียงตามลำดับ ดังต่อไปนี้

5.1 ปัญหาด้านการขาดงบประมาณ หรืองบประมาณไม่เพียงพอ ในการดำเนินโครงการต่าง ๆ

5.2 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เข้าใจในบทบาทของตนเอง

5.3 มีการเลือกปฏิบัติบางพื้นที่

5.4 การดำเนินงานหรือการพัฒนาด้านต่าง ๆ ล้าช้า

5.5 บุคลากรขาดคุณภาพ

5.6 ระเบียบข้อบังคับทางกฎหมายทำให้ขั้นตอนล่าช้า